

Κανονικά, ο Τασούλας θα έπρεπε να ονομάζεται υπουργός Αρχαιολογικής Σκαπάνης. Με την Αμφίπολη να έχει δρομολογηθεί και την εκεί αρχαιολογική ανασκαφή να κατευθύνεται σοφά από την καθηγήτρια Παναγιωταρέα («πρέπει να μου βρείτε κάτι αυτή την εβδομάδα, γιατί δε θα έχω να γράψω τίποτα»), έμεινε στον υπουργό χρόνος να δεχτεί στο γραφείο του την ομάδα των αρχαιολόγων της ερευνητικής ομάδας του Ναυαγίου των Αντικυθήρων, «την οποία συνεχάρη για την επιτυχή ολοκλήρωση της φετινής αποστολής», ενώ είχε την ευκαιρία να εξάρει «την επιστημονική σημασία της αποστολής καθώς και την άριστη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που χρηματοδότησε το πρόγραμμα, την οποία χαρακτήρισε υποδειγματική, ευχαριστώντας τους χορηγούς».

Η ανακοίνωση ήταν μακροσκελέστατη, όπως συνηθίζεται στο ΥΠΠΟ επί Τασούλα, αλλά ανέδιδε κι ένα άρωμα πίκρας. Ενώ η Αμφίπολη είναι εύκολα προσβάσιμη και προσφέρεται για φωτογράφιση, δε συμβαίνει το ίδιο με τα Αντικύθηρα. Δυστυχώς, ούτε ο Τασούλας ούτε ο Σαμαράς ούτε η Παναγιωταρέα είναι σε θέση να φορέσουν καταδυτικό εξοπλισμό και να βουτήξουν στα 50+ μέτρα!

Μετά, έγινε το μεγάλο μπαμ. Την ώρα που η Παναγιωταρέα ανακοίνωνε την εύρεση της ψηφιδωτής παράστασης (τουλάχιστον μια εβδομάδα γνώριζαν για την ύπαρξή της, αλλά την κράτησαν ως επτασφράγιστο μυστικό για να ανακοινωθεί την κατάλληλη ώρα), ο υπουργός έβαζε τις τελευταίες πιναλιές στο πρόγραμμα υποδοχής της μεγαλοδικηγόρου Αμάλ Αλαμουντίν. Ηρθε, βέβαια, χωρίς το διάσημο σύζυγό της, όμως όλα τα ελληνικά ΜΜΕ επέμεναν να τη χαρακτηρίζουν «κυρία Κλούνεϊ». Πέρασαν δε εντελώς απαρατήρητοι οι συνοδοί της, οι (ακόμη πιο) μεγαλοδικηγόροι Πάλμερ και Ρόμπερτσον, στελέχη της βρετανικής φίρμας Doughty Street Chambers.

Ο επαρχιωτισμός της ελληνικής αστικής τάξης αναδείχτηκε για μια ακόμη φορά σε όλη του την αποκρουστικότητα. Μάθαμε τα πάντα για την Αλαμουντίν: τι φορού-σε, τι έφαγε, τι ήπια, ποια είναι η αδελφή της... Μέχρι και απευθείας συνδέσεις με την είσοδο του πολυτελούς ξενοδοχείου όπου διέμενε είχαν τα κανάλια, στη διάρκεια των οποίων εκστασιασμένες ρεπόρτερ ανακοίνωναν στο κοινό τους ότι «αυτή την ώρα η κυρία Κλούνεϊ αναπαύεται!»! Σκέτη αηδία. Περιττεύει να πούμε ότι εκτός από τον Τασούλα, η κυρία Αλαμουντίν έγινε δεκτή και από τον πρωθυπουργό! Ούτε αρχηγός κράτους να ήταν...

Στα σοβαρά τώρα. Η βρετανική δικηγορική φίρμα, χρησιμοποιώντας ως πολιορκητικό κριό την Αλαμουντίν, η οποία πλέον έχει την προσοχή των μίντια λόγω του Κλού-νεϊ, θέλει να στήσει μια μεγάλη μπίζνα. Να πείσει την ελληνική κυβέρνηση να κινηθεί δικαστικά κατά της Βρετανίας με αίτημα την επιστροφή των γλυπτών του Παρθενώνα. Μια τέτοια προσφυγή, βέβαια, δεν έχει καμιά τύχη. Αυτό το ξέρει και η ελληνική κυβέρνηση, γι' αυτό ακόμη και ο Τασούλας δήλωσε ότι «προσωπικά δεν έχει πειστεί, ότι πρέπει να ακολουθήσουμε τη δικαστική οδό, αλλά ότι πρέπει να εξαντλήσουμε τις δυνατότητες που έχουμε μέσω της UNESCO». Τότε γιατί πληρώθηκαν ένας σκασμός λεφτά για τη φιλοξενία της Αλαμουντίν και των προϊσταμένων της; Για να επιδειχτεί ο επαρχιωτισμός της ελληνικής αστικής τάξης και να γίνει μια καλή ένεση εθνικισμού στον ελληνικό λαό. Βλαχογκλαμουριά και εθνικιστική πανούκλα σ' έναν αφόρητο συνδυασμό.

Και η βρετανική φίρμα γιατί ήρθε με όλο το βαρύ πυροβολικό της; Όχι για να φάει αχινουσαλάτα στο εστιατόριο του Λαζάρου, αλλά γιατί δεν έχει να χάσει τίποτα παρά μόνο να κερδίσει. Έκανε μια πρώτης τάξης διαφήμιση με τα έξοδα πληρωμένα από το ελληνικό κράτος.

Για να καταλάβουμε το βρόμικο παιχνίδι που παίζουν ο Σαμαράς με τους ανθρώπους του, αρκεί ένα απόσπασμα από την ομιλία του Τασούλα στη Βουλή, την Παρασκευή 10 Οκτώβρη: «*Η σύνοψη αυτής της αισιοδοξίας από τα έργα πολιτισμού, όπως πηγάζει από την εκπληκτική ανακάλυψη της Αμφίπολης ή από τις εικόνες που σήμερα είδατε όλοι από την ενάλια ανασκαφή των Αντικυθήρων, η οποία περιγράφεται και από τις εκατοντάδες ανασκαφές και τις εκατοντάδες ανακαλύψεις που άξιοι αρχαιολόγοι κάνουν σε όλη την Ελλάδα, δίνει και **το στίγμα μίας αυτοπεποίθησης και μίας υπερηφάνειας που ο ελληνικός λαός αντλεί από το παρελθόν του** όχι ως προγονοπληξία, αλλά ως αίσθηση μίας βάσης πάνω στην οποία στηρίζεται και από την οποία θα εκκινήσει **για να ξεπεράσει τα σημερινά προβλήματα***».

Πηγή: εφημερίδα **KONTA**